

besynderligt, jeg kunde sige uværdigt, i at man vedbliver at give Rigsdagens Medlemmer saa lave Dagpenge. En Følge deraf er naturligvis, at mange dygtige og velkaffede Mænd, der ellers kunde være villige til at tage Del i Rigsdagens Gerning, holde sig tilbage, fordi det Offer, de derved maatte bringe, vilde blive dem altfor stort. Naar vi nu ved denne Omlægning give Købstæderne Betslighed til mere end hidtil selv at vælge deres Repræsentanter, vil det være rimeligt, at Købstæderne, hvad der ogsaa fra deres Side har været udtalt stærke Ønsker om, vilde vælge næringsdrivende Borgere; men det vil være meget vanskeligt for mange af disse at kunne se bort fra det pekuniære Tab, det vil medføre, hvis de skulle tilbringe den halve Del af Aaret i København med de Dagpenge, man nu tilbyder dem. Ogsaa Landbruget har jo taget et saadant Opsving, at det nu er langt vanskeligere for mange Landmænd at være borte i saa lang Tid fra deres Gerning og høre de Tab, som deraf ville fremkomme. Jeg tror, at hvis man virkelig vil hidrage til at faa de dygtigste Kræfter valgte ind i Folketinget, saa er det et Spørgsmaal af stor Betydning. I andre Forhold er man jo heller ikke bange for at gøre et saadant Hensyn gældende. Vi have jo endog hørt Krigsministeren udtale, at det ikke var foreneligt med en Statsembedsmands Stilling paa Rejser at skulle tage til Tulle med at bo paa „Gammel Nolsgaard“ eller et saadant obscult Beboersted, men til Rigsdagens Medlemmer har man ikke taget i Betænkning at stille en saadan Fordring.

Jeg kan ogsaa tænke mig, at flere kunne føle sig ubehagelig berørte ved et Forslag som dette, der for manges Vedkommende rokker ved Grundvolden for deres politiske Virksomhed, ja maaste endog undergraver den saaledes, at de ikke længere kunne blive valgte i de Kredse, de hidtil have repræsenteret, men jeg antager, at ærede Medlemmer dog let ville sætte sig ud over saadanne Hensyn, naar de maa erkende, at det almindelige Vel og Grundloven kræve dette Offer af dem. Større Betydning kan det maaste have for flere, at Omlægningen af Kredse for en stor Del vil forandre den politiske Partistilling her i Tinget. Der er ikke Tvivl om, at det vil finde Sted ved en saadan Ordning, som her er foreslaaet. Jeg har ved et løseligt Støn anslaaet, at den Del af Tinget, som man plejer at kalde Højre, vil stige fra 25 til 44 eller 45 — nøjagtig kan det naturligvis ikke angives —, altsaa fra kun at være en Fjerdedel til at blive en Tredjedel af Tinget. Ugeledes har jeg

anslaaet den Forøgelse, som den socialdemokratistiske Del af Tinget vil faa, til at blive godt det tredobbelte Antal af det nuværende, og som Følge deraf vil naturligvis den øvrige Del af Oppositionen komme til at lade sig nøje med en forholdsvis langt mindre Forøgelse. Ved et løseligt Støn har jeg anslaaet, at i Stedet for at den nu udgjør $\frac{3}{4}$ af Tinget, vil den kun komme til at udgøre $\frac{2}{5}$ eller omtrent 82. Naturligvis kan der umulig angives bestemte Tal, men der er ingen Tvivl om, at en saadan Forstyrrelse vil finde Sted ved den foreslaaede Omordning. For mange vil det maaste synes betænkeligt, men for mig er det saa langt fra Tilfældet, at jeg tværtimod anser det for et Fortrin. Jeg ønsker, at dette Ting, i Modstridning til det andet Ting, skal være et saa fuldt Udtryk som muligt for Vælgernes Stemning, for deres politiske Ansuelser og for den Vægt, der tilkommer dem. Jeg tror, at der ved ville være Forhandlinger vinde, og vore Beslutninger faa en langt fastere Grundvold at bygge paa, end Tilfældet nu er. Der vil ikke være den Anledning til mange Skuffelser, som ellers kunde komme. Jeg anser altsaa dette Lovforslag for at være af overordentlig stor Betydning for hele vort Folkelivs politiske Udvikling, og jeg mener, at vi her for første Gang have faaet et Grundlag fra Regeringens Side, hvorpaa der kan arbejdes videre. Jeg vil ønske, at det ved Smødekommen fra alle Sider maa lykkes at naa til et endeligt og godt Resultat, og jeg kan kun beklage, at det ikke har været den ærede Minister muligt at fremlægge det tidligere i denne Samling end nu, da saa mange andre vigtige Forslag trænge sig paa og kræve vor Opmærksomhed, men jeg vil dog ønske, at det, om end med Anstrængelse, vil lykkes at føre det igennem her i Tinget, saa at man ad Aare, hvis det ikke lykkes i denne Samling at føre det til Ende, kan naa det i den næste, thi det vilde være høist uheldigt, om en saadan ny Lov ikke skulde blive vedtagen, for nye almindelige Valg staa for Døren. I den Henseende maa jeg tillige fremhæve, at naar det i den første Paragraf er sagt, at „Forandringen først indtræder, naar der bliver at foretage almindelige Valg af Medlemmer til Folketinget“, er dette vist ikke tilstrækkeligt, thi det kunde tænkes, at der, lige efter at Loven var vedtagen, kom en Oplosning, der da vilde fremkalde en ganske overordentlig Forvirring, især hvis Valgdagen efter en saadan Oplosning kom med kun 14 Dages eller 3 Ugers Frist. Der bør derfor vistnok indsættes en Bestemmelse om, at Loven ikke skulde komme til Anvendelse før 3 eller 4